

— Srborita „Triesterca“ je napadla unidan „Novice“, da so razglasile napačne imena izvoljenih odbornikov ljubljanske kupčijske in obrtnijske zbornice. Ker mi nikoli ne poberamo svojih novic v smeteh in smo povedali po v prvem škrutinji na drobno soštetih glasovih imenik izvoljencov, vprašamo dotično komisijo: kako je na pr. to, da so se v številjenji pripetile take silne pomote, da nek trgovec, ki je po prvem škrutinji bil za odbornika izvoljen, pri drugem pa še za namestnika ni bil? „Erklärt uns Graf Oerindur diesen Zwiespalt der Natur!“

Iz Ljubljane. Dovolite mi „Novice“ *) mal prostorček v svojem listu, da odgovorim g. Isslaib-u na njegov napad v 72. listu Laibacherčnem zastran pisma, ki sem mu ga po dogovoru z gosp. županom našim pisal, in kterege poglavitni namen je le ta bil, svariti ga, naj v svojih čenčah „Plaudereien“ vsigdar le resnico govori. Z neko ošabnostjo, ki se najde menda le v „Krautheimu“, kjer je on domá, me praša v onem feuilletonu, kdo da sem: „Wer ist denn dieser Herr Globočnik?“ Mož iz Krautheima dobro vé, kdo da sem; tudi ljudstvo naše vé, kdo da sem, in g. župan sam mu je povedal, kdo da sem. Njegovo vprašanje pa mi dá pravico, da tudi jez njega vprašam: kdo da je on? Meni ni družega znano, kakor da pisari za „Laibacherco“, pa da celi svet še tudi to govori, da je dopisovavec v „Tagespošto“, „Triesterco“ in še v druge časnike, katerih stanoovitna naloga v vsakem listu je le tlačiti pravično narodno reč slovensko in na oltar staviti „nemški (ne avstrijski) liberalizem“, kar smo zadnji čas o volitvah mestnega odbora spet vsaki dan brali. Kako zlo pa mu je že greben njegove predrznosti zrastel, pričajo sledeče vrstice tistega pisma, ki ga je unidan pisal gospod županu, in ker se ga je on branil razglasiti, ga jez razglasim, da svet sam sodi predrznost tega pisatelja, ki je pred nekimi leti prišel za hofmajstra v Ljubljano. „Da aber der Brief deutlich zeigt, dass Globočnik nicht unbeeinflusst verfahren sein dürfte, so wende ich mich direkte an Sie mit folgenden Zeilen, um Ihnen dadurch deutlich zu beweisen, dass ich mich durch die Gelegenheit nicht verlocken lasse (kakošna milost!) Ihnen einen empfindlichen Schlag, wie der sofortige Abdruck des Schreibens wäre, zu versetzen“. Te besede so zadosti znamenje, da gospod iz Krautheim-a že misli „Jupiters Keule“ v svojih rokah imeti!!

Janez Globočnik,
uradnik mestne gosposke v Ljubljani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Tudi danes moramo skrbiti „novičarja“. — V seji državnega zbora 24. u. m., ko so prišli ministerski predlogi zastran državnega gospodarstva od 20. oktobra 1860 noter do poslednjega časa na vrsto, je poslanec dr. Pražak v imenu Čehov in vitez Graholski v imenu Poljakov zboru

*) Čeravno vredništvo „Novic“ nikakor ne potrjuje tiste ene sicer v pravični nevolji pisane vrstice, ktera v gosp. Globočnikovem v „Laibacherci“ razglašenem pismu zabranjuje časništvu pretres „begründeter oder nicht begründeter Uebelstände“, se vendar nismo branili, pričujoči odgovor gosp. Globočnika vzeti v naš list, ker iz cele Isslaibove pisarije se vidi, da ona sicer udarja na uradnika mestne gosposke, meri pa le na župana, kteremu se očitna krivica godí, ako se vsaka majhna mestna napaka, ki je na vrat na nos še ni odstraniti mogel, trobi po svetu, da ljudje, ki take reči berejo, morajo res čudne misli o Ljubljani imeti. Kdor ima oči in viditi hoče, bo pač lahko vidil, koliko se je že zgodilo pod gosp. Ambroževim županovanjem, in če dosihmal ni vsega še mogel storiti kar je treba, je to dosti očitno znamenje, koliko je bilo zanemarjenega ravno po tistih ljudéh, ki zdaj v Isslaibov in njegove tovaršije rog trobijo. Mi pa ponavljamo pri tej priliki sopet, kar smo že tolikrat rekli: Quesque tandem!

Vred.

naznanil, da njih 35 se ne bo udeleževalo pretresovanja dnarnih zadev, ker jim vest ne pripušča sklepati o zadevah, ki po ustavi spadajo le v oblast celega zbora, v katerem morajo namestovane biti vse dežele avstrijske. In tako zdaj zapuščajo ti poslanci vsaki čas zbor, kadar pridejo dnarne zadeve na vrsto; potem pa sklepa le 119 poslancov to, kar bi jih prav za prav imelo 343. Davkovske zadeve še niso prišle na vrsto; gruntne davke bojo zadnji. — Ministerstvo kupčijstva misli po izgledu kupčijskih in obrtnijskih zbornic po vseh deželah vpeljati tudi zbornice kmetijske; na Dunaji ima biti kmetijsko svetovavstvo, ki bo ministerstvu v kmetijskih zadevah svete dajalo. — Od višega šolskega svetovavstva je spet vse tiho; govori se pa, da se bo spet ministerstvo za nauk osnovalo in da bi dr. Miklosič utegnil biti minister. — Sodnija dunajska je te dni vrednika ondašnjega „Wanderer-a“ in pa pisatelja nekterih zlasti o ogrskih zadevah pisanih sestavkov oestro oestro obsodila; spise je spoznala za hudodelstvo po tiskarni postavi in je unega obsodila za 8 mescov v ječo ter da zapade 1000 fl. kavcije, tega pa na 6 mescov in v zgubo dohtarskega naslova. Oba sta se pritožila pri najviši sodnii. — Gosp. Vaclik, tajnik kneza črnogorskega, je dovršil pogodno pismo za telegraf med avstrijsko in črnogorsko vlado. — „Pozor“ piše, da 19. marca se je slovesno praznoval god svetlega škofa gg. Štrosmajer-a v Diakovu. Bogoslovci ondašnjega semenišča so igrali veselo narodno igro „Sačurica ili sliepačka akademija Iriška“; Zadrožilcova je delala na klavirji v škofovi palači in očarala vse z svojo divno umetnostjo. — Turinska vlada je ukazala, da vsi sedanji prostovoljci se združijo z celo armado kot 7. krdelo, kteremu bo Garibaldi zapovednik. Med tem, ko francozki časniki delajo sv. Očeta do smrti bolnega, so bili papež 25. u. m. v cerkvi sv. Marije, kjer bojo japonske mučenike za svetnike oklicali; rekli so sv. Oče pri tej priliki iz mnozih dežel zbranim škofom, da ni zapoved, da bi kdo mogel verovati, da papež mora posvetno oblast imeti; al današnji je potrebna samostojnost in svoboda cerkvenega poglavarja. — Cesar Napoleon je Lavalettu rekel, da francozka armada ostane tudi po smrti papeževi v Rimu med tem, ako bi se utegnil nov papež voliti. — Ves hercegovinski narod se zbira le okoli vojvoda Luka Vukalovića. Vse kaže na to, da vlada črnogorska se bode vstopila na čelo vojske zoper Turka; Črnogora je samostojna; Srbija pa je vezana na pogodbe turške; zato mora varniše postopati; vendar se sliši, da bo Omer paša prevzel poveljstvo turške armade, ki je poleg srbske meje postavljena in da brž potem bo „zadnjo besedo“ poslal srbski vladi. — Spuntana Nauplia se je udala; kljubuje le še Syra; toda kralj Oton je vendar tako potr, da se nek misli vladarstvu odpovedati.

Po željah mnogih prijatelov sem dal natisniti kratkočasni govor, ki sem ga imel v poslednji besedi čitavnice naše. V saboto pride brošurica ta na svetlo pod naslovom:

Slovenski jezik pa „Krajska špraha.“

Podučno-humorističen govor dr. Janeza Bleiweis-a
v čitavnici ljubljanski,

in se bode dobivala v tiskarnici Blaznikov in bukvarnici Giontinovi po 20 nov. kraje. Skupilo za to delce bo darilo ubožnišim učencem naše šole na Poljanah.

Kursi na Dunaji 1. aprila.

5 % metaliki 69 fl. 15 kr. Ažijo srebra 34 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 83 fl. 30 kr. Cekini 6 fl. 42 kr.